
כותבים באהבה

כתיבת חיבור טיעוני
שאלון ב'

אורית גמרמן

ע' מס'תוכן העניינים

- 3 חשיבות המילים – למה צריך לכתוב?
- 5 משפטים שאומרים לפני הכתיבה
- 6 7 צעדים לכתיבת חיבור
- 7 10 "טיפים" לכיכוד לשפר את חיבורך
- 9 הצעה למבנה חיבור טיעוני
- 11 דוגמה חיבור קולקטיבי י"א 8
- 12 המלצות בעקבות הכתיבה
- 13 דוגמה חיבור קולקטיבי י"א 6
- 14 המלצות בעקבות הכתיבה

לתלמידי היקרים,

חשיבות המילים

מספרים על אירוע שהתרחש אי שם בלונדון לפני שנים.
 ביום בהיר ומואר הגיע מר סמית לעבודתו שורק ועליו, כאשר בפתח נתקל בעיוור. הוא פשפש בכיסיו, אך לשווא – לא היה עמו כסף.
 מר סמית ניגש לעיוור ואמר: "לצערי אין לי כסף, אבל אני יכול להוסיף כמה מילים שיגרמו לכובע שלך להתמלא". העיוור לא התנגד שכן לא היה לו מה להפסיד.
 מר סמית הוסיף 3 מילים ועלה למשרדו. כאשר יצא מר סמית להפסקת צהרים ראה סביב כובעו של העיוור כמות נאה של מטבעות.
 על שלטו של העיוור היה רשום: "אני עיוור", ומר סמית הוסיף רק 3 מילים:
 "ועכשיו הגיע האביב". 3 מילים אלה כמו אמרו לאנשים: "ביום אביבי ויפה שכזה אפשר להיות נדיבים" או "אתם רואים את האביב, ואני לא" או שמא "עכשיו שהכול פורח אולי תרשו לעצמכם לשמח אדם אחר שיש לו פחות מזל".
**אנו נידרש לכתוב יותר מ-3 מילים, בדמות חיבור טיעוני, אך זכור/י:
 כי בכל מילה ומשפט בחייך את/ה יכול/ה להשפיע, ולא רק על הציון!**

למה צריך לכתוב?

ברור כי מדובר ב-30 נק' יקרות בבחינת הבגרות בלשון . . .
 אך האם לאחר הבגרות בלשון נילאץ לכתוב?
 מדוע אנשים כותבים?
 בחרתי להציג לפניכם את הכתיבה שעומדת 'מאחורי הקלעים',
 מבלי שאנו חושבים על אותם אנשים 'שקופים' שכתבו לנו.

**במקום הכתיבה מס' 1 כיום אתם מבליים שעות רבות – מבלי לחשוב על כך
 שאנשים השקיעו חשיבה רבה בכך שלא 'תדפדפו' הלאה ותעבור לאתר אחר . . .**

גרפונט – כתיבה שיווקית לאתרי אינטרנט

רוצים למשוך יותר גולשים לאתר החדש שלכם ולהפוך אותם ללקוחות פוטנציאלים?
 מעוניינים לרענן את אתר האינטרנט ולהפיח בו חיים חדשים?
 אתם זקוקים לתוכן חדש, רענן ואפקטיבי שנכתב על ידי מומחי כתיבה שיווקית.
 מחקרים מראים כי גולש ממוצע מבלה כ-10 שניות על אתר אינטרנט עד שהוא מחליט אם לעבור לאתר אחר או להישאר באתר הנוכחי. על מנת להשאיר את הגולשים באתר שלכם ולא באתר של המתחרים שלכם, עליכם לספק לגולש **תוכן שיווקי איכותי** שילכוד את תשומת ליבו, יעביר את המסר שלכם ויניע אותו לפעולה הרצויה.

חשבתם פעם מי כותב את הסרטים שאתם נהנים לצפות בהם?

שמי נתנאלה רון, אני תסריטאית, סופרת, עורכת ומנחת סדנאות כתיבה. כששואלים אותי איך התחלתי לכתוב, אני נזכרת באותה הילדה הקטנה שאושפזה יום אחד במחלקת הילדים של ביה"ח הדסה עין כרם עם מפרקים תפוחים כבלוטים. הילדה שאך בקושי מלאו לה עשר, נותקה מביתה, ממשפחתה, מחברותיה לכיתה, נאלצת להתייצב לבדה מול הכאב. חווה בכל יום מחדש מעין טקס משפיל, בו כונתה ע"י הצוות הרפואי בשם מחלתה ולא בשמה הפרטי. או אז התחלתי לכתוב... כשפרסמתי לראשונה שאני מעבירה סדנאות כתיבה, פנו אלי אנשים רבים ושאלו אם יש הגבלת גיל, חשבתני שהם תוהים אם אפשר לשלוח את הסבתא לסדנת כתיבה ומיד עניתני, שכל אדם נושם יכול לכתוב. אלא שמהר מאוד העמידו אותי על טעותי. "אני מתכוון לבני, הוא בן 14 ורוצה להיות תסריטאי." "הבת שלי בת 16 והיא כותבת מאז שהיא קטנה". עכשיו הכל ברור אמרתי לעצמי. בוודאי שנוער יכול להשתתף בסדנת כתיבה, הרי אני עצמי הייתי נערה כותבת, הרי אני עצמי כתבתי תסריטים כבר בתיכון וסיפורים קצרים, שירים ומחזה בעודי תלמידת בית הספר היסודי גילה ג'. למעשה כתבתי עד גיל 18 באהבה רבה. גיל הנעורים הוא התקופה הפורה בחיינו ומומלץ בחום לאפשר לאנשים צעירים שחיידק הכתיבה תקף אותם להשתלב בסדנה בה יוכלו להתבטא ולרכוש מיומנות.

בעיתון הכותבים פחות 'שקופים' ברור לנו שיש מישהו שדואג לפרסם, לכתוב ולחשוף – אך האם חשבתם על עבודתו?

מי הוא עיתונאי מצליח? על עיתונאי מצליח להיות בקי בתחום שלו (שאם לא כן הוא לא יבין את משמעות המידע שהוא מקבל), עליו להיות חרוץ, והוא זקוק ל"חוש" לגילוי סיפורים בלתי שגרתיים. אם הכתב ניחן באותו חוש עיתונאי, הוא יידע למצוא חומר מעניין, אף אם החומר מסתתר "מתחת לשטיח". בארצות הברית נוהגים לומר על כתב כזה שיש לו nose for news, כלומר אף להריח חדשות. הכתב חייב להיות ערני ודרוך כדי שלא יחמיץ ידיעה. הוא צריך להיות זריז כדי להספיק ולפרסם את הידיעה הזאת לפני שכותבים אחרים מגלים אותה. לא קשה להיות כתב, אבל קשה מאוד להיות כתב טוב. אנשים העוסקים בעיתונות זקוקים לשלוש תכונות בסיסיות כדי לבצע את עבודתם כהלכה: סקרנות, חוש עיתונאי, יכולת ליצור קשר עם אנשים.

משפטים שאומרים לפני כתיבה...

- ✓ מה הנושא הזה...? אין לי מה לומר עליו!
- ✓ יש לי המון מחשבות על הנושא, אבל אין לי מה לכתוב עליו!
- ✓ איך מתחילים? איך מארגנים את כל מה שיש לי לומר?
- ✓ עמוד וחצי?! איך מורחים?
- ✓ יש לי רעיון, אבל איך מפתחים אותו?
- ✓ השפה שלי אינה גבוהה לכתיבה.
- ✓ אני אלופה בכתיבה, אני לא צריכה ללמוד כלום!
- ✓ יש לי המון משפטים, אבל אני לא מצליח לחבר אותם לחיבור...

(תודה לשרון שני)

7 הצעדים לכתיבת החיבור

צעד מס' 1 – בחירת הנושא

בבחינת הבגרות עליך לבחור נושא אחד מתוך שניים. שים לב, חשוב איזה מהנושאים קרוב יותר לעולמך ומעניין אותך יותר. על איזה מהנושאים יש לך ידע קודם שעשוי לעזור לך וכיצד המאמר יכול לעזור לך בכתיבת החיבור.

צעד מס' 2 - הכנת טיוטה ובה "פיצוח" משימת החיבור.

צעד מס' 3 – "שלד" המאמר שלב בו עליך להעלות כל רעיון הקשור לנושא המטלה. כדי להיות ממוקד כבר בשלב זה ערוך טבלה ממיינת לפי הנחיית הכתיבה.

צעד מס' 4 – שילוב רעיונות מתוך הטקסט. אתה רשאי להיעזר ברעיונות שהופיע בטקסט. בפעם הראשונה שיוזכר הטקסט בחיבורך יש לציין את שם הטקסט ושם הכותב/ת, ובשאר המקרים ברימוזים: הטקסט הנ"ל, הטקסט שלעיל וכו'. קרא את הטקסט שלפניך, ואסוף מידע נוסף אותו תוכל לשלב בחיבור שתכתוב, על פי "שלד" המאמר.

צעד מס' 5 – כתיבת הטיוטה- פיתוח הפסקות

לאחר בניית "שלד" המאמר יש לפתח כל ראש פרק לפסקה, ולקשר ביניהן באמצעות קשרים מתאימים כגון: מילות סיבה, הוספה, עימות, מסקנה וכו'.

צעד מס' 6 – המחווה

לאחר סיום כתיבת הטיוטה, בדוק אותה בכמה היבטים:

תוכן (40%)	מבנה (20%)	לשון (20%)	תקינות (20%)
------------	------------	------------	--------------

צעד מס' 7 – "השיפוצים"

זהו השלב של כתיבת החיבור בצורה נכונה. אחרי שבדקנו אותו מבחינת התוכן, המבנה, הלשון והתקינות יש לכתובו בכתב יד ברור, להקפיד על פתיחה, גוף, סיום וקשריות בין הפסקות.

10 "טיפים" ל- כיצד לשפר את חיבורך? או "על מה הורידו לי נקודות בחיבור?"...

1. כאשר אתה כותב את החיבור עליך לזכור כי זהו חיבור המשקף ידע של תלמיד שסיים כמעט 12 שנות לימוד. לפיכך יש להקפיד על תוכן מעמיק, ועל שפה תקנית במשלב לשוני גבוה. מדובר ב-30 נקודות "יקרות", ולא סתם: על תלמיד המסיים את לימודיו בתיכון לדעת להביע את עמדתו בנושא מסוים בצורה קולחת ומשכנעת!

2. יש לזכור כי החיבור נבדק בכמה ממדים:

מבחינת התוכן (=60% מהניקוד, כ-18 נקודות).

מלבד פתיחה חנינית ומושכת, המביעה גם קול אישי ברור עליכם להציג 3 פסקות מלאות + פסקת הטענה הנגדית והפרכתה.

כל פסקה תעמוד בצורה מכובדת בפני עצמה, ותפתח רעיון שונה וחדש, המכיל את **מרכיבי**

הטיעון:

PEE : רעיון מרכזי (Point), הרחבה (Expand) ודוגמה (Example).

על הדוגמה להיות כללית והגיונית, (ניתן לחשוב על דוגמה אישית וממנה לפתח כללית, לדוג':

אני אוהב לשמוע מוזיקה – כמעט רוב בני הנוער אוהבים לשמוע מוזיקה).

- רמז לכך שהפסקה לא פותחה כראוי הוא מס' דל של שורות... בדוק!

- **תפקיד פסקה ההנגדה:** פסקת ההנגדה יש להציג את הטענה של המתנגדים לטענותינו, אך גם

לדחותה כראוי (שוב במבנה PEE), בפסקה זו אנו מכבדים את החושבים אחרת מאיתנו, משקפים

שאנו מודעים לדעה הנגדית, אך עם זאת אנו סבורים שטענתנו היא הנכונה.

לפסקה זו 10% מהניקוד בחיבור, התייחסו גם אליה בחיבה.

3. **מבחינת הלשון (20% מהניקוד – 6 נק')**

- זוהי בחינת הבגרות האחרונה בלשון, ולכן הבוחנים מצפים ממך לכתוב במשלב לשוני גבוה, יש להתרחק משפה מדוברת, ולכתוב בשפה גבוהה, אך לא מליצית.

אל תשלב סלנג, גם לא במירכאות – חשוב שאתה כותב מאמר טיעוני לעיתון מכובד – וכבד את המקום.

- אל תכתוב בלשון מליצית כמו: הנני חושב, אלא "אני סבור כי..."

- בשום פנים ואופן אל תשתמש ב"אין" לזמן עבר או עתיד כמו: "אני אינני ארצה", אלא "לא ארצה".

- עליך להשתמש במילית השלילה "אין" בזמן הווה: "רבים אינם מעדיפים..."

– יש לומר "אם" להבעת תנאי קיים (אסור: במצדה "אם אלמד אצליח"),

"לו" מביע תנאי בטל (אסור: אם הייתי לומד, הייתי מצליח. אלא: לו למדתי הייתי מצליח).

– הוסיפי שמות תואר להדגשה ולחיזוק: זוהי חשיבה מעניינת, מעמיקה ומפתיעה.

– **גונוו בביטויים:** לדעתי, אני סבור, אני חושב ש..., לדוגמה, למשל, כמו (בדקו האם ישנן מילים

שחוזרות עליהן בחיבור והשתמשו במילים נרדפות להעשרה לשונית ולעניין).

כותבים מיומנים משתמשים באמצעים רטוריים שתכליתם לשכנע ולהשפיע על הקורא-
השתמש לפחות ב- 2 אמצעים רטוריים בכתיבה טיעונית, לדוגמה:

לשון מודלית כמו: "ראוי לציין", "חשוב לדעת/לזכור", "יש להמשיך", "לא כדאי להיגרר"
גוף ראשון רבים (לציון אמיתות מוסכמת והזדהות של הקורא עם דברי הכותב בשל הקרבה):
"כולנו רוצים...".

גוף שני (יוצר פנייה ישירה לנמען ויוצר דיאלוג מדומה הגורם לתחושת מעורבות)
"תארו לעצמכם", "שאלו את...". "אל תחשבו כי...".

ביטויי ספק והסתייגות, לשון המעטה (= הימנעות מהכללות ומאמירות נחרצות וניסוח הדברים
באופן זהיר ומתון): "אבל נראה לי...", "עלול לפגוע ב...", "לא כדאי להיגרר"
חזרות (מבליטות את המסר ומדגישות אותו): "קטן ושולי", "גדול ומרכזי", "אכזרי, לא שפוי
וחסר כל סיכוי".

לשון הגזמה (בביטויים אלה בולטת אמירה מוחלטת וקיצונית על מנת לעורר את רגשות הקורא
שיתמוך בעמדת הכותב: "עשרות אלפי...", "פשוט ביותר").

- יש לרשום "אם" לציון תנאי, אסור "במקרה".
- השתמשו בשמות פעולה ובשמות פועל להעלאת המשלב הלשוני ("השבתה" במקום "השבחה",
"אמירה" במקום "אמרה"). ביטויים שמעלים את המשלב הלשוני:

4. מבחינת המבנה: (20% - 6 נק') מבנה מומלץ: פסקת פתיחה, סיום + 3 פסקות מפותחת כל אחת כראוי (PEE) + 1 הצגת טענת נגד והפרכתה.

השאר שורה רווח בין פסקה לפסקה בנוסף לזיח + קשרים בין הפסקות השונות.
הקפד על כתיבה מסודרת ללא מחיקות.

הצעה למבנה חיבור טיעוני (השתמש בטיוטה על מנת לרשום

את 4 הרעיונות לפיתוח הפסקות (3 התומכים בדעתך, ו-1 פסקה המנוגדת לדעתך + שלילתה)

פתיחה (חזרה על נושא החיבור + **קול אישי** המביע את דעתך)

פסקה 1 ראשית, (point רעיון מרכזי)

expand הרחבה

example דוגמה

פסקה 2 שנית, (point רעיון מרכזי)

expand הרחבה

example דוגמה

פסקה 3 יתר על כן, (point רעיון מרכזי)

expand הרחבה

example דוגמה

פסקה 4 לעומת זאת יש הטוענים כי (מציגים דעה מנוגדת לדעתי)

_____ (point רעיון מרכזי)

_____ expand הרחבה

אך אני סבור כי הם טועים משום (point רעיון מרכזי)

_____ expand הרחבה

_____ example דוגמה

לסיום, אני מציע ש... (רעיון מרכזי)

_____ הרחבה מפני שאני תומך/ שולל

_____ משפט קישור לרעיון מרכזי

במהלך השנה כתבתם ישרו

מצפפת 2 חיבורים קואקטיביים טיפוניים (כל פסקה לקוחה מתוך חיבור

של תלמידי/ה):

י"א 8 – חיבור קולקטיבי

בפוליטיקה מקובלת האמירה 'עשית ולא פרסמת - לא עשית. לא עשית ופרסמת - עשית'.
כתוב מאמר, ובו **דון** בבעיה זו. **חוה** דעתך עליה. **נמק** את דבריך, **והבא** דוגמות.

כאשר גיליתי כי אחותי קיבלה בהנאה את הקרדיט על המתנה היפה שהכנתי לסבתי, התעצבתי. עבדתי רבות על מתנה זו, ארגומי יפה עשוי ביד, ואחותי פשוט לקחה אותו ואמרה שהיא עיצבה אותו. אבל, כפי שאבי אמר אח"כ: "עשית ולא פרסמת – לא עשית, לא עשית ופרסמת – עשית!" האם אמרה זו אכן נכונה ותקפה לכל תחומי החיים? אינני מסכים עם טענה זו משום שאיננה

מבוססת! [=פתיחה סיפורית + קול אישי גורף – וכל הפכויות אסנא]

[ואתוא...]

ראשית, אמנם בימינו אם אינך מתפאר במעשיך, כנראה, איש לא יטרח לומר לך "תודה". רבים מהאנשים מתנדבים ותורמים מזמנים למען החברה, אך אינם מתרברבים על כך – ואיש לא רואה במעשיהם דבר חשוב, ולעומת זאת בטלוויזיה נראה תכניות המבליטות את התחרות, הזלזול בזולת והאדרת ה"אני", ולא תכניות המבליטות את העשייה השקטה, האכפתית והאיכותית למען הזולת. אבל, אם נתרמה תרומה נדיבה לעניים או לחולים במחלות סופניות, האם ההומלסים שהאכלת לא יהיו שבעים? האם לבם של החולים לא שמח על אף שלא פרסמת? .

[=פסקה פואטית – חיזוק הטענה גם אם לא פרסמת – עשית]

שנית, יש לחנך את הדור הצעיר לא להיות מושפע מהמדיה, מהפרסומת וממילים ריקות, ולחנכם לעשייה ברוכה וצנועה. חשוב לחנך את הדור הזה להיות ביקורתיים ולשלול מבין כל הדברים שמפורסמים מה נכון, ומה שאינו נכון. לצערי, בימינו האנשים היום מאמינים למדיה ולתקשורת שכן גדלו בדור שונה. היום כשהמדיה, התקשורת והטכנולוגיה כה מפותחת יש להקנות חינוך שונה לערכיות אמתית: **עשייה צנועה, שקטה ואמתית (=חזרה על ש"ת להדגשה)**, – על הדור להבחין בין "אמת" ל"שקר" בין רעשניות לבין מעשיות.

[=פסקה פואטית: - חשוב לחנך לביקורתיות ולעשייה אמתית]

יתר על כן, יש לשלול מכל וכול את "תרבות השוויץ" שנהוגה וקיימת היום. נדמה היום שכל עשייה היא הצהרה וחשיפה לראווה של האדם, פעולותיו, משפחתו ועוד. על מערכת החינוך הפורמלי והבלתי פורמלי (כמו תנועות נוער) כמו גם המשפחות לחשוף את צביעותה של תרבות זו. למשל, יש לעורר את הילדים כבר מגיל צעיר להבחין בחולי הנפשי של אותם אנשים רודפי פרסום, אותם אנשים המבקשים להיות "מפורסמים" רק בשביל הפרסום – ולהבליט את חשיבתה של העשייה לשם העשייה. לשם כך יש לחזור למושגי יסוד כמו: "מתן בסתר", "צניעות" ולשלול

מושגים כמו: "פרסום למען הפרסום", "גאוותנות" ומנעד של מילים שהפכו להיות חלק מהזיאנר היום יומי. [פסקה פליטת-שלילת תרבות השוויץ]

לעומת זאת, ישנם אנשים אלמוניים שמחפשים מעט תשומת לב ומשתתפים בתכניות ריאליטי. על אף שאין להם דבר מיוחד להראות – הם מבקשים להיאחזו בכוח באמרה "לא עשית – ופרסמת – עשית" שכן הדבר מקנה להם כמה דקות של תהילה. אך, אני רואה בהם "מפורסמי סרק", וכמו שעלו במהירות כך ירדו באותה מהירות ויישכחו, שכן הם "לא עשו" – אכן, אם אינך עושה, אתה נשאר עם אותה "אי עשייה".

[פסקה פליטת – טענת הנשז וסיקלואה]

לסיום, האם אחותי הייתה צעירה ובלתי מחונכת? האם אבי רק התלוצץ? הייתי ממליץ לשנות את המשפט: "פרסום שקרי, הוא זמני, שקרי ובלתי מספק" **(חזרה על ש"ת להדגשה)**, אין להאמין באמרות מתסכלות כמו "אם עשית ולא פרסמת – לא עשית"! הרבה אנשים מבזים עצמם רק כדי לזכות בפרסום פקטיבי. זכור: אם עשית משהו חשוב, אינך חייב בהכרח לרוץ ולזעוק זאת. עשה כי אתה מאמין בכך, ולא כי אתה מעוניין בפרסום, **בתהילה או בהכרה (חזרה על ש"ת להדגשה)**.

(פסקת סיום. סליפת אשף הסיפור ואשף אח"י מעניין = אשה כי אתה

מאמין בכך).

אז מה ההמלצות?

- ♥ הפתיחה והסיום מעניינים ומבוססים; התחילו פסקה בשורה חדשה (זיח).
- ♥ הקול האישי של הכותב ברור, מופיע בפתיחה – ומגוון לקורא (אני בטוח, אני סבור, לדעת).
- ♥ הדוגמות כלליות – אינני כותב על עצמי, אלא על מקרים כלליים, ומכאן אני מבסס את הטענה.
- ♥ משלב לשוני בינוני גבוה – צורות סבילות ושמות פעולה (פרסום שקרי...).
- ♥ שימוש באמצעים רטוריים: סיפור אישי, ריבוי שמות תואר, לשון ציורית (הצפייה לגלעד משולה הייתה לסרט אימים מותח בו אין אנו יודעים את הסוף), שאלות (יוצרות קרבה ועניין)
- ♥ הפסקה ה-4 טענת נגד והפרכתה

י"א 6 - חיבור קולקטיבי

כתוב מאמר טיעון, ובו הביעו את דעתכם על החובה של נשים לשרת בצה"ל, ועל האפשרות שניתנת להן לשרת שירות קרבי. נמקו את דבריכם באמצעות דוגמות מתאימות.

7. שירות נשים בצה"ל

תמיד חשבתי לעצמי: כאשר אגדל, אהיה חיילת, כמו כולם: אלבש מדים, אגן על המדינה שלי, על אף שזו חובה.
 בזמן האחרון לפני שקיבלתי את צו הגיוס הראשון שלי, שוחחתי עם אמי על תקופת שירותה בצבא, והיא סיפרה לי כמה שזה תרם לה. לדעתי, התשובה לשאלה "האם נשים צריכות לשרת בצה"ל" מובנית מאליה: כן. [שתיוחה סיפורית + קול אישי 1991]

ראשית, כיום חלה חובת ההתגייסות לצה"ל על נשים לתקופת שירות של שנתיים, וזאת בהנחה שאינן חותמות קבע, ממשיכות לקצונה או מתקבלות עליהן תפקידים מיוחדים.
 חובת התגייסות זאת חיונית בשל צורכי ביטחון: ישראל הינה מדינה המוקפת באויבים רבים, ולכן היא זקוקה למירב הכוחות, הכישרונות והעזרה על מנת לעבות את כוחו של הצבא.
 את הבנים משבצים לרוב ליחידות קרביות משום שבנים הם בד"כ חזקים פיזית, אך יש צורך בתפקידים הכרחיים נוספים: מנגנוני צבא שתומכים בכוחות הלחימה, שכן מדובר בארגון הדורש ה. [שקפה ראשונה ובה הסבר "חילצה" מהו השיירות הצבאיות. 1986. נימוק

[1986/131]

שנית, ישנם תפקידים בצה"ל שאינם קרביים, אלא משרדיים, כמו: מודיעין, הדרכה וכו'. לפעמים עדיפה אישה למילוי אותם תפקידים מגבר משום שתפקידים אלו אינם דורשים יכולות פיזיות מפותחות ושריריות, אלא יכולות חשיבה, הוראה או כל תבונה אחרת שאינה פיזית.
 אילו הנשים לא היו מתגייסות, הצבא היה נאלץ לגייס גברים רבים לתפקידים שאינם קרביים, מסי החיילים הקרביים היה פוחת - ויעילותו של הצבא הייתה פוחתת שכן מישהו היה צריך לאיש תפקידים אלו. [שקפה שנייה: מוצאם נחוצות השיירות? 1986/110. נימוק

[1986/131]

יתר על כן, השוני בין חיילות וחיילים הינו השוני בין גברים לנשים: שוני שיכול להועיל. נשים מעניקות נקודות מבט אשר חסרות לגברים: נקודות מבט יותר חמות, עוטפות ואנושיות. הארגון הצבאי, כמו משפחה גדולה, זקוק בנוסף לקשיחות הצבאית, גם לתמימות אנושית היוצרת תחושה נעימה שמעלה את המוטיבציה, לדוגמה: איך לנהוג באנושיות באנשים, איך לעזור לאחרים, איך להסתכל במבט רגשי יותר במקומות שם נדרשים היבטים רגשיים כמו: חום,

© אורית גמרמן

מנהלת אשכול עברית

עיריית ת"א

אכפתיות ורגישות, ולכן אנו רואים בנות שמשמשות כרכזות חינוך, כמשקיות ת"ש (תנאי שירות),
 חובשות ועוד. [פסקה פליטת אה תורם השוני בין נשים ולגברים ברבא? בי 110].

[ניאוק ז'אמא]

לעומת זאת, יש הטוענים כי נשים אינן מועילות במוסד "גבריי" שכזה בשל ההבדלים הפיזיים והמנטליים בין לבין הגברים: אישה שנופלת בשבי האויב חשופה להתעללות מסוכנת מצד האויב. אמנם אין להקל בטענה כי הנשים חשופות להתעללות, ועל כן יש להגן עליהן ולא לשלוח אותן ללחום בקו האש, אך הכוח הנשי בצבא חשוב, משמעותי ואף יעיל: כל אדם יכול לתרום למסגרת הצבא בדרכים שונות ומגוונות. די בהצצה קטנה בתפקידים המוצעים לבנות המתגייסות לצבא כדי להבין שהן נחוצות, עוזרות ומשמעותיות בתרומתן למולדת – החל מתפקידי מודיעין וכלה בתפקידי הדרכה, שלל של תפקידים נחוצים ותורמים. [פסקה פליטת – 66 תנת הנל 3]

[סיקואה]

לסיום, אמי מספרת לי כי לאחר שחרורה מצה"ל היא חשה שצברה ניסיון, ידע ופרקטיקה שעזרו לה בחייה האזרחיים. אני בטוחה כי תחושה זו מלווה נשים רבות, וגם אם לא... הרי שמדובר בחובה של כל אזרח: לתרום למדינתו, ובמדינתנו המותקפת זו גם חובתה של כל אזרחית – שוויון זכויות דורש גם שוויון חובות!

[פסקת סיום. סליפת אעלל הסיפור ואשפא אח' אעניין = שווין לבויות]

[עזר עס שווין חולות]

אז מה ההמלצות?

הפתיחה והסיום מעניינים ומבוססים; התחילו פסקה בשורה חדשה (זיח).

הקול האישי של הכותב ברור, מופיע בפתיחה- ומגוון לקורא (אני בטוח, אני סבור, לדעתי).

הדוגמות כלליות- אינני כותב על עצמי, אלא על מקרים כלליים, ומכאן אני מבסס את הטענה.

משלב לשוני בינוני גבוה- צורות סבילות ושמות פעולה (מובן ש... הסכמה, השפעה...).

שימוש באמצעים רטוריים: סיפור אישי, ריבוי שמות תואר, לשון ציורית (הצפייה לגלעד משולה הייתה לסרט אימים מותח בו אין אנו יודעים את הסוף), שאלות (יוצרות קרבה ועניין)

הפסקה ה-4 טענת נגד והפרכתה.